
BOLSJEVIK nr. 1, 1971.

Dokumenter til korrigeringsstudiene
Del I.

Kamerater!

Dette er den første sendinga med dokumenter fra SK og AU i forbindelse med korrigeringsstudiene. Den inneholder arbeidsplanen (som i det minste skal studeres av styrene og leses av alle kamerater), ny utgave av Kommunikeet fra SK's 5. plenum, om hovedmotsigelsen i forbundet, om hovedoppgaven (disse tre dokumentene egner seg til studier på ett møte) og dokument for avslutning/videreføring av skolestudiene (utgangspunkt for studier på ett møte, studentlagsstyrene bruker dette til å lage særegne studier til studentstudiene).

I neste sending som vi håper vil være klar om et par uker, vil de fleste av de resterende dokumenter være med. Det er mulig at spesielt studieopplegg til Om motsigelsen vil drøye enda noe.

Kameratslig hilsen AU ved PS.

Innhold:

1. Arbeidsplanen.....side...2.
2. Kommunikeet fra SK's 5. plenum.....side...4.
3. Om hovedmotsigelsen i forbundet.....side...8.
4. Om hovedoppgaven.....side...14.
5. Dokument om skolestudiene.....side...17.

ARBEIDSPLANEN

I denne perioden vil det finnes følgende hovedtyper studier:
Korrigerings-landsmøtestudier.

Studier av dokumenter fra SK-Kommunikeet fra 5.plenum føres videre i korrigeringsstudier som retter seg mot de viktigste formene for byråkratisme og andre viktige feil og peker framover mot landsmøtet.

Sluttføring av skole-studentstudiene for å korrigere feil i retning av bokstudier og knytte det vi har lært til kampen på lærestedene.

Lokalt studie av utvalgte artikler av Mao Tsetung i samband med konkrete korrigerings-og arbeidsoppgaver som kadervurdering og propaganda, og vanlige sitatstudier for å rette leie det daglige arbeidet.

Dessuten studier av materiale om EEC-dyrtid.

1.Hva vil vi oppnå med arbeidsplanen?

Denne arbeidsplanen er en politisk arbeidsplan. For å løse de viktigste oppgavene i forbundet, må vi styrke lagas og styrenes evne til sjøl å analysere situasjonen, løse problemene og kaste seg ut i massekampen for å vinne erfaringer og kadre.

Vi må løse hovedmotsigelsen i forbundet-dvs. å overvinne byråkratiske feil gjennom studier og kamp. Skal vi klare det må vi spesielt styrke hele forbundets grep om den dialektiske materialismen (evnen til sjølstendig å løse motsigelser) og klassestandpunktet (viljen til å tjene folket). Dette er målet for arbeidsplanen.

2.Studiene står sentralt i arbeidsplanen.

Kommunikeet fra 5.plenum studeres for å få en enhetlig forståelse av hovedmotsigelsen og situasjonen i forbundet, studienes og korrigeringsbevegelsens rolle og nødvendigheten av straks å kaste seg ut i massekampen. (1.sending).

Hovedkorrigeringsdokumenter vil utdype analysen i kommunikeet, bringe erfaringer som gjør det lettere å bruke på lokale forhold, og legge grunnen for landsmøtedokumenter. De vil komme etterhvert og inneholde bl.a.:

- ✓ Om hovedmotsigelsen i forbundet - for å gjøre det lettere å bruke analysen lokalt (1.sending.)
- ✓ Om forbundets hovedoppgave studiene-for å vise forholdet mellom studiene og de forskjellige andre oppgavene, særskilt massekampen. (1.sending).
- ✓ Om høyre-og venstreavvik-for å føre kampen mot den borgerlige linja på politikkens område.
- ✓ Om sympatisørarbeid -særlig for å få dratt sympatisørene mer aktivt med i arbeid og diskusjoner og få flere med i forbundet.
- ✓ Om sjablonmessig organisering-for å rette på byråkratiske feil, særlig i samband med EEC-arbeid og annet massearbeid.
- ✓ Om kadervurderinger med vekt på at ett deler seg i to i den enkelte kaderen, og at klassestandpunktet må styrkes. Kadervurderinger går inn som et ledd i korrigeringsbevegelsen, og skal sikre at hver enkelt kamerat blir kvitt de alvorligste feila som er felles for hele forbundet. Særlig byråkratisme, dessuten klikkvesen,

s.3

usjølstendighet,defaitisme osv.Kadervurderingene skal ende med at hver enkelt kamerat får spesielle oppgaver i forbundet og massekampen for å rette på feila sine.

- ✓ Studier av "Om Motsigelsen" anvendt på propaganda arbeid.
Ved å bruke dialektikken til å løse en spesiell oppgave lokalt, vil vi styrke grepet om å gjøre sjølstendige analyser.

Skole-student studiene tar sikte på at vår nye kunnskap om skoleelevenes/studentenes kamp virkelig blir brukt til å stille konkrete kampppgaver for enhetens deltakelse i og ledelsen av massekampene på skolene. Og siden gjøre at vi ved å summere opp resultatene kan kontrollere grepet om linja vår for skoleelevenes kamp. (1. sending).

Utvalgte artikler av Formann Mao skal støtte opp om korrigeringsbevegelsen ved å styrke grepet om den sjølstendige analysen. De er obligatoriske -skal leses av alle - og skal så mye som mulig søkes brukt i en slags utvidete sitatstudier for å løse lokale problemer. De artikler av Formenn Mao SK anviser er:

1. Om motsigelsen
2. De tre mest leste
3. Om praksis.

Størst vekt bør legges på "Om motsigelsen". (Dessuten anbefaler vi "Hvor kommer de riktige tanker fra?" og "Bekjemp bokdyrkelsen").

Tidsplan for gjennomføringa av studiene:

SK's arbeidsplan er en politisk arbeidsplan som bygger på en analyse av forbundets og massekampens aktuelle motsigelser og behov og er derfor mulig å tilpasse i enhver lokal enhet. Men den må tilpasses! Dokumentene og studiene av dem skal ikke behandles ved siden av det lokale arbeidet, men integreres i det lokale arbeidet. Derfor må spørsmålet om hvor lang tid som skal brukes på de forskjellige sakene i høy grad bestemmes lokalt. Vi vil imidlertid bemerke følgende: Vi mener at behandlinga av 1) Oppgavene (Kommunikeet, om hovedmots. og hovedoppgaven) 2) Skolestudiene/arbeidet og 3) Studiet av "Om Motsigelsen" bør behandles på hvert sitt møte. Videre bør det sikres tid til kadervurderingene, men ikke slik at det kommer i motstrid til studiene, propagandaen og massekampen, man tvert om tjener studiene, propagandaen og massekampen. Dessuten bør arbeidet med dokumentene i denne serien være behandlet før påske, og behandlinga av Lønnstoppdokumentet, kommende EEC-dyrtidsdokumenter og arbeidet med 1. mai bør sikres plass i planen.

3. Korrigeringsbevegelsen.

Som dere vil se er studiene første delen av korrigeringsbevegelsen i den nye fasen. Vitsen med studiene er at laga og kameratene skal stille seg konkrete arbeidsoppgaver for å løse lokale problemer, og kontrollere at de virkelig blir gjort.

Derfor må diskusjonen legge hovedvekta på lokale problemer utfra de eksemplene og retningslinjene som studie materialet gir. Den må finne det lokale hovedproblemet i samband med byråkratisme og kampen mellom de to veiene. Se ellers Kommunikeet fra SK's 5. plenum.

KOMMUNIKÉ FRA 1.SK's 5.PLENUM.

1.SK's 5.plenum ble avholdt nylig.SK godkjente AU's beretning med tillegg,og gjorde en grundig vurdering av SK-medlemmene på grunnlag av den dialektiske metoden med at en deler seg i to, og med særlig vekt på klassestandpunktet.SK summerte opp stillinga i klassekampen og i forbundet og la opp kampopp-gavene framover.

SK slo fast at verdens folk stadig blir sterkere,mens USA-imperialismen og den sovjetiske sosial-imperialismen fortsetter å råtne.Oppsvinget i klassekampen og i m-l bevegelsen fortsetter i alle verdensdeler-også i Vest-Europa.Dette understreker at Formann Mao Tsetung analyserte situasjonen riktig i den svært viktige erklæringa 20.mai 1970:"Revolusjon er hovedtendensen i verden i dag."

"Nixon-doktrinens" innhold er at siden USA er svekket må lakeier som Japan og Vest-Tyskland styrkes.Vest-Tysklands gjenreise av den tyske militarismen,avtalene med Sovjet og Polen,EEC-utvidelsen osv.må sees i sammenheng med dette.

I 20.mai-erklæringa sier Formann Mao Tsetung:"Verdens folk foren dere og nedkjemp de amerikanske aggressorene og alle deres lakeier !"

Et viktig ledd i dette er å reise motstand mot Vest-Tysklands frammarsj i Europa.Europas folk hater den tyske militarismen og vil helt sikkert kjempe mot den.Folket har krefter nok til å kunne stoppe EEC-utvidelsen og andre framstøt som styrker Vest-Tyskland-imperialismen.

Oppsvinget i folkets kamper fortsetter i Norge.M-l bevegelsen og forbundet spiller en viktig rolle og har økt evnen til å lede massekamper.

Motstanden mot EEC og dyrtid har økt veldig.Arbeidsfolks hat mot dyrtida er lett å se.Praksis beviser at å nekte å ta opp folkets klasseinteresser også vil hemme kampen mot EEC.SK hilser velkommen opprettelsen av "Arbeiderkomiteen mot EEC og dyrtid",som står for en riktig linje i kampen.Oppsvinget, vår politiske linjes store gjennomslagskraft og folkets vilje til å organisere seg til kamp er meget bra.Samtidig må kampen fortsette mot enkelte opportuniste i ledelsen for "Folkebevegelsen mot EEC",ettersom noen av disse folka ikke vil ta opp arbeidsfolks brennende interesser i kampen. Mindre tendenser til høyre og"venstre"-feil i m-l bevegelsen må også avvises.

Streikebevegelsens utvikling vises gjennom arbeidernes seire i Sauda,Oslo Sporveier,Horten og andre steder.Respekten for LO-toppen og arbeids"retten" har fått en alvorlig knekk.RØD-FRONTseirene i studentersamfunnene i Oslo,Bergen og Trondheim viser viktig framgang ved universitetene,sjøl om høsten ikke har sett så svære kamper som i vår. På skolene varsler særlig hendingene på Svolvær gymnas, Sagene Lærerskole og Oslo katedralskole om kommende oppsving i kampen.

Slagkraften i soldataksjonene vises ved at militærledelsen har gått til et så desperat og tåpelig skritt som å stille 101 soldater i Troms for krigsrett.

I AUF og andre opportunistisk og småborgerlig leda organisasjoner er progressive strømninger styrka det siste året. SFu's landsmøte gjorde flere viktige vedtak som forbundet kan støtte.Vi hilser med glede den venstre-utviklinga dette viser i SFu.

s.5

Etter de siste bombetoktene mot DRV organiserte Solidaritetskomiteen for Vietnam en demonstrasjon som på et konsekvent anti-imperialistisk grunnlag samlet de fleste grupper som uttaler støtte til Vietnams folk. Dette viser et sterkt ønske i massene om enhet i kampen mot USA-imperialismen.

Hetsangrepene (Løpeseddelen "Macimperialismen") VG's angrep, vedtak og skriv fra Libertas, NAF, LO, angrep fra Kalheim osv.) viser at forbundet er styrka og at klassefienden frykter vår innflytelse i kampen. På kort sikt kan angrepene skremme folk som ikke kjenner oss, men samtidig får vi støtte og sympati fra mange ærlige mennesker. På lengre sikt vil hetsen avsløre borgerskapet og styrke m-l bevegelsen. Situasjonen er svært bra. Samtidig må vi ikke glemme vanskene, og huske at det fortsatt er nødvendig å kjempe for initiativet i massekampen. M-l bevegelsens ledelse er aldri sikra automatisk, men må bestandig vinnes på nytt.

Forbundet har styrka kontakten med kameratene i KINAS KOMMUNISTISKE PARTI og ARBEIDETS PARTI I ALBANIA. Forbundet har et varmt og kameratslig forhold til disse partiene bygget på den proletariske internasjonalsismen, og det er enighet mellom oss i alle de viktigste politiske spørsmål.

Forbundet og resten av m-l bevegelsen har stått skulder ved skulder i høstens kamper og lagt grunnlaget for større enhet gjennom felles studier.

SK gjennomførte en grundig oppsummering og analyse av situasjonen i forbundet, og pekte på at hovedmotsigelsen i en kommunistisk organisasjon alltid allment går mellom en proletarisk og en borgelig vei i ideologi, politikk og arbeidstil. I forbundet har denne motsigelsens særegne form i en tid vært mellom ei marxist-leninistisk masselinje og forskjellige sekterske feil. Masselinja har hele tida vært hovedsida.

Ved tida for 4. plenum var klikkvesen brennpunktet i motsigelsen. SK slo fast at kampen mot klikkvesen har hatt stor framgang i høst, selv om dette på ingen måte er uttrykket. Brennpunktet nå er byråkratisme i forskjellige utgaver.

Framgangen viser at hovedsida i forbundets utvikling er bra. Korrigeringsbevegelsen vinner seire. De viktigste kampooppgavene fra SK's 4. plenum er oppfylt.

Mange kamerater har styrka sine bånd til massene, sympatisorantall og medlemstall viser framgang- noen steder meget kraftig framgang. Faste planer i hele forbundet har gitt resultater. Skolestudiene er i hovedsak gjennomført etter planen. Vår sikkerhetspolitikk har vist seg å være en suksess som gir grunnlag for nye framstøt.

Samtidig finnes byråkratiske tendenser: en del skjemaplanlegging, vansker med å knytte arbeidsoppgavene sammen, formell gjennomføring av arbeidet, usjølstendighet og mangel på dristighet fra mange styrer, tendenser til bokstudier under skolestudiene, byråkratiske feil mot sympatisører og i fronter. Vi kunne hatt større framgang i kampen mot disse feila om vi hadde vært flinkere til å sette masselinjestudiene, delvis sentralt i høstens arbeid.

Det finnes enda byråkratiske feil i det økonomiske arbeidet. Forbundets økonomi er sunn, men det mangler mye på et helhetlig grep på økonomien. Enkelte enheter har slett ikke vunnet

over gamle feil.

Disse svakhetene må vi være klar over. Samtidig avviser SK bestemt alle ideer om at de er hovedsida i forbundets utvikling. Nederlagsstemning, ultrademokratisme o.l. er ikke utslag av "anti-byråkratisme", men borgerlig tenkning som må bekjempes. Situasjonen i forbundet er utmerket, og gunstig for nye framstøt!

Ut fra den gunstige situasjonen i klassekampen, partibygginga og forbundet, besluttet SK's 5. plenum å starte forberedelsene til landsmøte som vil bli holdt i 1971. Studiene og korrigeringsbevegelsen framover skal knyttes sammen med forberedelsene til og munne ut i tiltak på landsmøte.

SK slo fast at vi må fortsette å styrke vårt grep om den ideologiske ~~og~~ fostringa, forbundets linje og kampsoppgaver. Hovedoppgava er fortsatt levende studier og anvendelse av marxismen-leninismen, Mao Tsetungs tenkning. Dette er også den viktigste garantien for framgang i korrigeringsbevegelsen og den ytre kampen. Studiene må knyttes nært sammen med revolusjonær praksis, og praksis brukes til å prøve grepet om studiene. Vi må lære og anvende Mao Tsetungs lære om dialektikken og om klassestandpunktet. Levende studier og anvendelse må stå fremst på alle områder og er nøkkepunktet i gjennomføringa av arbeidet.

Korr.bevegelsen er den viktigste metoden til å løse hovedmotsigelsen i forbundet. Den skal veiledes av studier og konsentreres om masse-linja, nå særlig i kampen mot forskjellige former for byråkrati. Kadervurderinger med bruk av metoden med en deler seg i to og særlig vekt på klassestandpunktet må gjennomføres som et ledd i bevegelsen.

Skal masselinjekampanjen seire, må våre kadre og medlemmer ~~aktivt~~ aktivt kaste seg ut i masselinjebevegelsen og spille en ledende rolle. Ingen kan korrigeres på kammeret. Evnen til sjølstendig handling må styrkes gjennom kamp. Dette gjelder også lag, grupper og fraksjoner. Den viktigste målestokken for masselinjekampanjen er om vi vinner framgang i massenes kamp (nå særlig EEC-arbeidet og skolearbeidet), øker antallet organiserte sympatisører og medlemmer.

Kadre og medlemmer må særlig bekjempe byråkratismen og klikkvesen. Det må ikke tillates at kadre og medlemmer ikke utvikler sine egne, sjølstendige bånd til massene. Målestokken på kadervurderingen er om de ender i konkrete anvisninger og resultatene av xdem.

Arbeidet i industrien må absolutt styrkes. Annet arbeid må aldri få hindre kameratene i industrien i å utvikle fraksjoner, symp.arbeid og kamp på jobben. Skolefraksjonene må omdanne seg til kjempende enheter. Målestokken for deres arbeid er resultatene de oppnår i symp.-arbeidet og kampen.

Målestokken for lagas og gruppenes framgang er deres evne til å vinne massestøtte, særlig i propaganda, symp.arbeid, EEC-arbeid og skolearbeid.

Målestokken for symp.arbeidet er hvor mange som på et levende bevisst grunnlag trekkes ~~med~~ i m-l bevegelsen, hvor mange som trekkes aktivt med i grunnorganisasjonenes prop.agit-arbeid og diskusjoner. Det er ikke bare sympatisørene som skal lære, vi må også absolutt merke oss at sympatisørene har mye å lære kadrene. Måle stokken er hvor mange som gjennom studier og planmessig arbeid utvikles til å bli nye kadre til det kommunistiske ungdomsforbundet.

Planlegginga må legges opp politisk, slik at de forskjellige arbeidsoppgavene støtter opp om hverandre og oppsving i massenes kamp fører til oppsving for oss. Det indre arbeidet må ikke stride mot, men støttes av det ytre, propagandaarbeidet og sympatisorarbeidet må støtte hverandre osv.

Særlig står kampen for EEC og Dyrtid sentralt for massene, og vi må kaste oss ut i den, gi støtte og veiledning. Planlegginga må føye dette sammen med arbeidet vårt og partibygginga.

Den økonomiske politikken må styrkes ~~og~~ på grunnlag av kamp for masselinja og politisk ledelse, mot byråkratismen. Økonomisk tilbaketrukkende enheter og distrikter må absolutt rette på feil. Vår revolusjonære årvåkenhet må høynes, propaganderes og utvikles gjennom at vi knytter oss ennå nærmere sammen med massene.

Partiet er vårt og arbeiderklassens første mål, som alt annet arbeid ~~er~~ skal tjene. Forbundets særoppgave i partibygginga er å bygge det kommunistiske ungdomsforbundet. Samtidig må kontakten med marxist-leninistene i andre organisasjoner og andre progressive styrkes.

Landsmøteforberedelsene er et ledd i studiene og korrigeringsbevegelsen. De skal gjennomføres som en massekampanje i forbundet, med grundige droftinger og oppsummeringer av de resultatene vi har oppnådd, for å legge grunnlaget for at forbundet kan gå enda dypere ut i ungdommassene.

Klassefienden frykter vår framgang og vil gjerne splitte oss. Styrk den demokratiske sentrismen, slutt opp om sentralkomiteen og dens linje!

Ved å knuse alle splittelsesframstøt og styrke enheten om sentralkomiteen vil vi vinne nye seire!

FINN HOVEDMOTSIGELSEN-LØS PROBLEMENE.STYRK EVNEN TIL SJØLSTENDIG KAMP:

Vi har stor framgang, men også feil. Hvordan skal vi løse problemene våre? Noen kamerater blir usikre og gjør ingenting når de har vansker. Det finnes styrer som ikke løser feila i laget sjøl, men i stedet sier: "vi venter på hjelp fra høyre hold" - "vi vil ha en klarere prioriteringsliste" Dette duger ikke!

Det eneste riktige er å løse problemene på egen hånd! Tenk på revolusjonen-da vil det ofte hende at vi ikke kan bruke ledelsen til barnepike, og evnen til å løse problemer raskt og sjølstendig kan bety seier eller død for arbeiderklassen. Åssen går det da om enhetene ikke kan jobbe uten å holdes i ora. Hjelp er bra, og av og til gir ledelsen for lite hjelp. Men vi er på stedet og kjenner forholda best - ledelsen kan ikke begrave seg i lokale problemer. Derfor er hovedmetoden å løse problemene med egne krefter.

Vi må styrke sjølstendigheten - lagas og styrenes evner til å løse sine problemer sjøl. Dette er meninga med korrigeringsbevegelsen og dokumentene her. De kommer ikke med ferdigpakka løsninger for oss, men skal hjelpe oss til å tenke og kjempe sjøl.

Grpervviihovedmotsigelsen kan vi løse alle problemer. Når arbeidsfolk skjønner at hovedmotsigelsen går mellom folket og kapitalen, kan vi organisere oss, ta makta og få slutt på utbyttinga. Når vi skjønner at hovedmotsigelsen i SUF(m-1) nå går mellom masselinja og byråkratisme, kan vi styrke masselinja, knuse byråkratismen og bli kvitt de viktigste feila.

Studer hovedmotsigelsen i forbundet. Den er det viktigste i kommunikeet fra 5.plenum. Forstår vi den grundig, vil vi også lettere kunne bruke de andre korrigeringsdokumentene, og lettere sjølstendig kunne analysere feilene i lagsarbeidet vårt. Her skal vi først gå grundigere inn på hovedmotsigelsen ut fra det som står i kommunikeet.

HOVEDMOTSIGELSEN HAR ALLTID POLITISK KARATER:

I en kommunistisk organisasjon går hovedmotsigelsen alltid mellom de to veiene,- i politikk, ideologi og arbeidstil. Denne loven gjelder så lenge klassekampen fortsetter.

Kameratene i et lag sa at hovedmotsigelsen gikk mellom store oppgaver og liten kapasitet (medlemstall). Men da de så nærmere etter, viste det seg at sympatisører hverken var blitt trukket med i arbeidet eller hvervet til medlemmer. Dårlig sympatisørarbeid var årsaken.

Hovedmotsigelsen bestemmer utviklinga av de andre motsigelsene. Her har motsigelsen riktig/feilaktig linje i sympatisørarbeidet et bestemt over den underordna motsigelsen kapasitet/oppgaver.

Kameratene hadde skjult politiske feil for seg sjøl ved å si "problemer med kapasiteten" i stedet for "problemer med dårlig sympatisør- og hveringsarbeid".

Hovedmotsigelsen i laget er alltid politisk. Det vil vise seg i ethvert eksempel bare vi analyserer grundig nok. Finner vi ut noe annet, betyr det bare at vi ikke har trengt dypt nok ned i feila våre.

MOTSIGELSENS HISTORIE I SUF(m-1).

Motsigelsen er alltid politisk, men det er ikke uvesentlig hva de to politiske sidene er. Det er viktig om vi behersker mesteparten av Maos tenkning eller bare deler av den. Det er også viktig om den borgerlige sida tar form av trotskisme eller krustsjovisme, borgerlig uollenhet eller byråkratisme og sekterisme.

Vi må kjenne motsigelsens særegne form. Den proletære sida summerer opp erfaringer, utvikler seg og har framganger, mens den borgerlige sida stadig forkler seg i nye former, etter som de gamle blir nedkjempa. Derfor må vi kjenne motsigelsens historie, om vi skal skjønne hvordan den er blitt som nå. La oss se på de formene hovedmotsigelsen har hatt.

KAMPEN MOT RESTER FRA SF.

1) Fra bruddet med SF våren 1969: Motsigelsen mellom ei riktig m-1-linje/ei borgerlig høyretendens i form av rester fra SF. Restene viste seg på mange måter: Grupper som gikk mot forbundet og m-1-linja, som Bjørnd-Jensen-Kjellmann (MAG), Jørgen's gruppe, ei lokal gruppe som bl.a. var tradeunionistisk osv. feilaktige tendenser hos i og for seg ærlige kamerater, som f.eks. mente vi ikke måtte boikotte valget 1969, men i stedet støtte SF/NKP eller DNA som "tross alt det beste alternativet". Borgerlig arbeidstil som sløsing med penger og tillit til borgerstatens støtteordninger, ingen sikkerhetspolitikk og kamp mot SIPO, svakt og uregelmessig arbeid fra laga.

Hovedsida var hele tida den proletariske m-1-linja. Gruppene blei nedkjempa, vi boikotta valget, bedra sikringsarbeidet og økonomiarbeidet og jobba svært mye bedre og hardere. Hovedsida er den sida som bestemmer utviklinga av motsigelsen, og utviklinga var bra.

Grunnlaget for dette blei lagt gjennom grunnstudiene. De styrka vår evne til å tenke sjølstendig politisk. Derfor kunne flertallet i Trondheim gjennomskue Jørgen's linje og bekjempe den, flertallet i forbundet skjønne noe måtte gjøres med sikkerheten, osv. Slik blei den bra sida styrka og de viktigste SF-restene nedkjempet. Dette skjedde fra det 6. landsmøtet og til våren 1970.

KAMPEN MOT SKTERISMEN:

2) Fra våren 1970: Motsigelsen mellom ei riktig marxist-leninistisk masselinje/sekterisme i forskjellige former. Sekterisme kaller vi alle slags feil som skiller oss fra massene og hindrer oss i å komme fram til dem med de kommunistiske ideene.

Hovedsida har hele tida vært den proletære masselinja. Problemet oppsto nettopp fordi m-1-rørsla begynte å lede massebevegelser: Kirunainnsamlinga, streikene, studentkampene osv. Og evnen til å lede kamper har økt, ikke blitt mindre i hele 1970. Feilen er at vi har begynt å lære, men ikke lært nok ennå. Dessuten har studiene og korrigeringsbevegelsen ført til hardere jobbing internt i laga, uten at vi samtidig gjorde det klart nok at vi også må jobbe ute blant folk.

Derfor fikk enkelte kamerater mindre kontakt med massene, og de sekteriske feila hos dem vokste. Men i det store og hele viser kampen at vi stadig har bedra oss.

BRENNPUNKTET I KAMPEN:

Det er alltid en feil som det er særlig viktig å angripe. F.eks. våren 1969, da fantes en ultrademokratisk tendens i forbundet, (leda nettopp av de gruppene som seinere splitta). Da vardenne feilen viktigere enn de andre restene fra SF, for fikk den utvikle seg, ville forbundet gått i oppløsning. Ultrademokratismen var brennpunktet i kampen.

I begynnelsen visste vi ikke hva vi skulle ta først i kampen mot sekterismen. SK begynte korrigeringa av masselinja våren 1970 ved å utgi materiale av formann Mao og Dimitrov, gi direktiv om sympatisørarbeid, 1. mai osv. På SKs 4. plenum hadde vi samla så mye erfaringer at SK kunne gi mer direkte veiledning.

Sommeren 1970 var klikkvesen. Brennpunktet i motsigelsen. Mange steder økte tendensen til at kommunistene bare kjente hverandre. Kjenner du ikke massene, kan du umulig bedre masselinja. Klikkvesenet var det første vi måtte bli kvitt.

Masselinjestudiene del III brennemerket denne feilen og stilte oppgaven å løse den ved at alle kamerater skulle ut å skaffe seg massekontakter. Nå er klikkvesenet drevet tilbake, sjøl om det fortsatt finns. Men det betyr ikke at kampen mot sekterismen er over.

BYRÅKRATISME - BRENNPUNKTET NÅ.

Høsten 1970 dro vi mange nye kamerater med i studier, men noen steder ble få av dem medlemmer. Vi trakk mange progressive med i aksjonskomiteer, men ofte ble folka trukket dårlig med i arbeidet og fikk ingen oppgaver. I slike tilfelle oppførte vi oss som byråkrater overfor massene.

Byråkratisme er blitt brennpunktet nå. Vi har fått kontakt med mye folk, men vi leder dem ofte dårlig. Byråkratisme kaller vi det når vi leder administrativt og ikke politisk: setter igang studier uten å tenke på at hensikten er å utvikle folka, organiserer en aksjonskomite som vi organiserer en studiesirkel, uten å tenke på at oppgavene er forskjellige, gjennomfører et møte bare for å bli ferdige med dagsorden, ikke for å nå praktiske resultater. Slike feil må vi bli kvitt, om vi skal klare å knytte til oss de nye folka vi har fått kontakt med.

MANGE SLAGS BYRÅKRATISME.

De byråkratiske feila finner mange forskjellige former. Et styre vurderer stillinga utfra om laget behandler sakene etter tidsplanen, og ikke utfra om kampen går fram og medlemmer kommer til. Kameratene er redde for å prøve nye saker - f.eks. røde fraksjoner - for de har fått beskjed om det fra høyere hold. Felles for alle slike feil er at folka som gjør dem ikke skjønner godt nok at målet på framgangen vår er om vi tjener massene, og gjør vi ikke det så hjelper det ingen ting om vi formelt sett har gjort "godt organisasjonsarbeid", "jobba hardt" osv.

Et sted der kameratene organiserte en front for interessekamp,

mente noen at en ikke måtte slippe inn folk som ikke hadde et riktig syn på Stalin. Et annet sted ville kamerater at vi ikke skulle ta avstand fra en feilaktig sak, fordi vi kunne komme til å tape et valg. Det ene var en "venstre"-feil, det andre en "høyre"-feil. Men i begge tilfelle fryktet kameratene kamp, og i begge tilfelle satte de det å klamre seg til en organisasjon/et styre over det å føre ut politikken til massene. Å sette herredømmet over en organisasjon over å utvikle massene, er byråkratisme.

Noen få kamerater har sagt at det er feilaktig å ta opp dyrtida og bekjempe folkebevegelsens ledelse. Noen få andre har sagt at det er opportunisme å foreslå enhet med folkebevegelsens grunnplan. Disse kameratene har det felles at de ikke har vært ute hos massene og sett hvor ivrig arbeiderne tar imot dyrtidslinja, og hvor sterkt ønsket om enhet mot EEC er.

Byråkratismen er dels en bivirkning av framgangen vår. Mange kamerater har lært endel teori og organisasjonsarbeid, men de har ikke lært å anvende det ennå. Derfor forsøker de å løse problemer ved hjelp av boka uten samtidig å gjøre egne undersøkelser og grundige analyser, og de organiserer likt overalt, uten å huske at forskjellige mennesker og oppgaver krever forskjellig organisering. Fordi forbundet vokser, blir også mange kamerater som bare har erfaring fra intern virksomhet, forfremma til ledelsen for kamper utad. Og det er klart at en kamerat som bare er vant til den saklige og kameratslige diskusjonen i forbundet, ofte gjør en svak innsats når hun/han står overfor en hensynsløs demagog fra høyresida på talerstolen i fagforeningen eller studentersamfunnet for første gang.

Da alle laga fikk direktiv om å lage en plan for høsten, gjorde vi det ikke klart nok at det ikke bare var en tidsplan, men også en politisk plan. Dette førte til en del skjemaplanlegging. Mange kamerater har hatt lett for å glemme hvilken klasse arbeidet vårt skal tjene midt oppi kampen for å få gjort sakene. Slik svikt i klassestandpunktet fremmer også byråkratismen.

Det ble ikke gjort klart nok for kameratene at masselinjestudiene - del III måtte stå sentralt i hele høstens arbeid. Der ble også mange av de byråkratiske feila tatt opp i forbindelse med spørsmålet om klassestandpunktet. Fordi de fleste av laga feide nokså lettvtint gjennom den på et møte, trengte ikke denne kritikken virkelig ned i forbundet.

Uansett hvilke former byråkratismen har, så er den en borgerlig feil. Byråkratisme er typisk for revisjonistlanda og vesten, ikke for Kina eller Albania. Å ikke tenke på massene i planlegginga, er typisk borgerlig. Å gjøre dårlig arbeid med ledelsen, tjener kapitalen. Byråkratismen er ikke en hvilken som helst feil, men et utslag av borgerlig tenkning.

FORSKJELLIGE FEILAKTIGE MÅTER Å ANALYSERE PÅ.

La oss se hva analysen i Kommunikæet kan lære oss om åssen vi ikke skal analysere problemene i laget vårt!

- "Vi kan ikke løse problemene uten mere hjelp og råd ovenfra." Toys og tull! Hovedsaka er ikke "hjelp", men å analysere hovedmotsigelsen i laget og sette alt inn på å løse den!

s.12

- "Hovedmotsigelsen er skolearbeidet", "Hovedmotsigelsen går mellom demokrati og sentralisme." Et lagsstyre hadde over ti forslag til hovedmotsigelse, alle av denne typen. Denne typen hjelpeløshet kommer av at kameratene ikke har forstått at hovedmotsigelsen er politisk. Motsigelsen kan ikke være "skolearbeidet", men kanskje "sektarisme i skolearbeidet", "ultra-demokrati" osv. Kameratene leter etter motsigelsen på feil sted!

- "Hovedsida i forbundet i forbundet er dårlig." Kommunikæet viser det motsatte: Både eksternt og internt går vi fram. Det forhindrer ikke at hovedsida i et lag eller et styre kan være dårlig for en tid, når kameratene ikke klarer å lære av forbundets gode erfaringer. Men å si at hovedsida er dårlig, er defaitisme, en borgerlig feil som tjener kapitalens interesser.

LØS MOTSIGELSEN I MASSEKAMPEN.

Feil kan ikke korrigeres på kammeret. Forræderen Liu Tsjaoshi gikk inn for "sjoldyrking": Å "rette feil" ved å avskjære seg fra massene. Formann Mao brennemerket denne linja og slo fast at for å bli kvitt feil, må hver enkelt av oss nettopp gå ut til massene og lære av dem og av kampen.

Vi trenger erfaring: Når vi driver korrigeringsstudier, må vi med en gang finne ut hvordan vi skal bruke det vi kommer fram til i praksis, og virkelig sette tiltaka ut i livet. Slik kan vi lære hvordan vi skal knytte de forskjellige sakene sammen, trekke sympatisorene med i arbeidet, bli kvitt skjema-planlegging osv.

Kameratene våre som kjenner teorien, men har vansker med å bruke den, våre kadre som er forfremmet på de indre linjene osv., er oftest gode kamerater, som virkelig er kommet et stykke på vei. Så snart de bare får forbundet det de kan med tilstrekkelig praktisk kamperfaring, vil de kunne bli svært dyktige kadre.

Men dette krever at ideer om at "vi jobber for mye" avvises. Mismot kommer oftest av at vi ikke jobber nok blant massene, og derfor ikke ser nok framgang. Vi kan bare bli kvitt feil ved å kombinere studier med massearbeidet. Derfor må det ikke tillates at korrigeringsstudiene går på bekostning av massearbeidet - de må drives sammen med mer massearbeid.

Målet for framgang i korrigeringa er resultater i massekampen. Vi må kaste oss ut i massekampen for å bli kvitt byråkratismen. Dette er kjernepunktet i åssen motsigelsen løses, og for vi begynner å virkelig gjøre det slik i laget vårt, kan vi heller ikke virkelig si at vi har forstått analysen av hovedmotsigelsen i forbundet.

SETT MAOS TENKNING I LEDELSEN PÅ ALLE OMRÅDER!

TJEN FOLKET!

LA OSS OMFORME FORBUNDET OG OSS SJØL I MASSEKAMPEN!

s.13

STUDIEOPPLEGG TIL KOMMUNIKKEET.

(Supplerende litteratur: Om hovedmotsigelsen, om hovedoppg. og Om motsigelsen av Mao.)

1. Diskuter hvordan hovedmotsigelsen i forbundet har utvikla seg. Pøk på vilkåra for at byråkratismen opptrådte som biside i motsigelsen etter at vi hadde slått de viktigste tendensene til klikkvesen tilbake. Hva er hovedmetoden til å slå tilbake byråkratismen?
2. Gjør en analyse av hovedmotsigelsen i enheten. Hva er det særegne ved de to sidene? Hva kan konkret gjøres for å slå tilbake den dårlige og styrke den gode?
3. Diskuter hvordan enheten skal korrigeres gjennom kombinasjon av studier og kamp. Hvordan skal enheten oppnå raske resultater i propagandaen, sympatisørarbeid, EEC-arbeid og skole- og studentarbeid?
4. Hvordan kan de forskjellige oppgavene støtte opp om og tjene hovedoppgaven i enheten?

TA ET FAST GREP OM FORBUNDETS HOVEDOPPGAVE.

I en del grunnorganisasjonene har det rådd en tilsynelatende forvirring i spørsmålet om hva som er vår hovedoppgave. Kamerater er blitt forvirra av de forskjellige betegnelsene: den strategiske hovedoppgava er partibygginga, prop/agit er den eksterne hovedoppgava osv. Denne uklarhetens skyldes tildels mangler i arbeidsplanen fra SK's fjerde plenum der den intime forbindelsen mellom de ulike oppgavene ikke var godt nok forklart. Men en viktigere årsak er at enkelte kamerater ser seg blinde på ordog bokstaver, og ikke klarer å anvende dialektikken i analysen av arbeidet.

Et eksempel: En grunnorganisasjon gjennomførte en diskusjon av hva som var lagets viktigste oppgaver i tida framover. De tok for seg ulike dokumenter fra høyere organer for å ha en sentral rettleiing. Men under studiene ble en del kamerater svært forvirra. De sa de ikke kunne skjønne hvordan "både partbygginga, studiene, sympatisørarbeidet, prop/agit og utbygging av ungdomsforbundet alle kunne være hovedoppgaver. Her mangler det en klar prioritering. Enden på visa ble at de ikke klarte å formulere en skikkelig plan for hvordan de skulle arbeide.

Hva gjorde disse kameratene feil? Jo, de skjønnte ikke at dialektikken avviser ideen om "vanntette skott" mellom de ulike oppgavene. Derfor ble de rådvile og kom ingen vei. Et annet eksempel på hvordan udialektisk tenkning hindrer arbeidet, er laget som på et tidspunkt fant at de "ikke kunne gjøre noe for å knytte sympatisørene nærmere til forbundet, fordi innsamlinger til sporveisbetjeninga tok så mye krefter. Et eksempel: På ett av universitetene diskuterte kameratene oppgavene sine. De maktet ikke i første omgang å se noen sammenheng mellom dem. Studiene er vår hovedoppgave, partibygginga er en hovedoppgave, sympatisørarbeidet, agit/prop og utbygging av ungdomsforbundet er viktige oppgaver. Dessuten kom EEC og dyrtida og den faglige kampen. Dette kunne de ikke finne ut av og arbeidet gikk tungt. Og da massene reiste kampen på enda en front stønnet formelig enkelte kamerater. Hvordan skulle dette gå?

Men da var det at kameratene begynte å finne ut at vi bare har en hovedoppgave og det er studiene av Mao Tsetungs tenkning. Men for at disse studiene ikke skal bli tomme bokstudier må de anvendes på arbeidsoppgavene og fremforalt på massekampen. Ja, hvis vi ikke fullt ut kaster oss ut i massekampen kommer vi aldri til å få vite om vi virkelig har et godt grep om teorien og vi kommer heller ikke til å utvikle studiene videre. Når det gjelder sympatisørarbeid, utbygging av forbundet og partibygging kan det bare skje gjennom massekampen, ved at vi trekker til oss de kameratene ute i massene som har vist seg å være framskredne gjennom kamp. Disse oppgavene kan ikke løsrives fra verken studiene eller massekampen, og må løses sammen med dem. Å stille agitprop opp mot EEC-dyrtidsarbeid er fullstendig forkant. En del av EEC-dyrtidsarbeidet er agitprop og en god del av agitpropen for tida går nettopp på EEC-dyrtid. At vi har tatt opp dyrtidsparolen gjør at den faglige kampen kan føyes nøye sammen med, styrkes av og tjene kampen mot EEC og dyrtid. Om massene skulle reise kampen på en annen front, hva så? Er vi eller er vi ikke motstandere av teorien om at folkets ulike kamp avsnitt står i motstrid til hverandre? Hvis ikke massekamp på et spørsmål som angår folket ikke skulle styrke hovedoppgava vår og de ulike andre oppgavene er det oss og ikke massene det er noe galt med. Dermed løser floken seg. Det går an å ha mange oppgaver og en hovedoppgave på samme tid og løse dem tilfredstillende. Få dem til å trekke i samme retning. La dem underbygge hverandre.

Nok et eksempel var enheten som ikke skjønnte hvordan de på en og samme tid skulle få støtte sporveisarbeiderne og utvikle sympatisørene politisk. Det kunne ikke tenkes at en kunne ta en politisk diskusjon med sympatisører (og evt. andre venner), om streika (for på den måten å heve deres politiske innsikt), og deretter bruke det høyere bevissthetsnivået til å mobilisere flere folk i støttearbeidet? Sympatisørarbeidet ville bli bedre og støttearbeidet likeså.

s.15.

Hva så med korrigeringsstudier? Men er det noen som har sagt at korrigeringsstudier skal være abstrakte? Korrigeringsstudier skal hjelpe oss til å styrke grepet om teorien og styrke vårt arbeid med massekampen(eller bringe oss ut i massekampen). Partiet bygges bare i kamp. Åtro at det finnes noen annen holdbar metode å korrigere feil på, er å gå imot den marxistiske erkjennelsesteorien og materialismen.

HVA BETYR DET Å HA EN HOVEDOPPGAVE?

Vi skal ikke se på de ulike oppgavene som om de var plassert på en stige med "høyt prioritert" på det øverste trinnet, og "lavere og lavere prioritert" ettersom en kommer lenger og lenger ned på stigen - helt til de "laveste oppgavene", som er så lavt prioritert at vi ikke tar oss av dem i det hele tatt. Dette er nemlig en helt feilaktig måte å betrakte oppgavene på. Vi skal isteden se det slik: Alle våre oppgaver skal tjene hovedoppgaven. Det betyr at alle våre ulike oppgaver skal være midler til å tjene hovedoppgaven. Derfor må vi spørre oss sjøl hele tida: Hvordan skal prop/agit-arbeidet tjene vår hovedoppgave? Symp-arbeidet? Vårt arbeid i FNL-gruppa, osv. Derved målretter vi vårt arbeid, vi retter alle våre oppgaver inn mot et felles mål. Hvis vi gjør dette, blir vi ikke forvirra når vi har mange oppgaver.

Når vi bruker alle oppgavene på denne måten, til å tjene hovedoppgaven, vil vi også være istand til å oppsummere vårt arbeid på en målrettet måte. Vi vil være istand til å måle våre resultater ut ifra om vi har tjent hovedoppgaven: Har prop/agit-arbeidet tjent vår hovedoppgave? Osv.

HVA ER FORBUNDETS HOVEDOPPGAVE?

Statuttene slår fast at studiene i marxismen-leninismen, Mao Tsetungs tenkning er forbundets hovedoppgave. Det betyr at vi har sett det som den viktigste oppgaven å styrke den proletariske ideologien som er forbundets grunnlag. Noen kamerater skjønner ikke dette. De tror at siden vi er ferdig med grunn-sirkelen, er vi i hovedsak ferdig med konsolideringa på teoriens grunn, og at oppgaven idag bare er å sette teorien om i praksis.

Dette er en grov misforståelse. Forbundet har bare tatt sine første skritt på vegen med ideologisk konsolidering. Vi har fortsatt store mangler, f.eks. når det gjelder å gripe masselinja og dialektikken. "Det stemmer ikke", vil kanskje noen hevde, "vi har forstått masselinja og dialektikken, vi har bare ikke lært å bruke dem." Disse kameratene oppretter et falsk skille mellom teori og praksis. Vi har sjølsagt ikke "forstått" teorien før vi har lært å anvende den. Samtidig har kameratene rett når di sier at oppgaven idag er å lære å bruke teorien. Det er nettopp den eneste måten å tilegne seg kunnskap på. Hovedoppgaven må fortsatt være studier. Det betyr at vi idag ikke i første rekke driver studier for å forbedre vår praksis, men driver praksis for å øke grepet om teorien. På lengre sikt vil dette forholdet nødvendigvis bli motsatt.

Hva betyr det konkret at studiene er hovedoppgaven? Det betyr at den ideologiske konsolideringa, gjennom alle de ulike formene for studier (sitastudier, korrigeringsstudier osv.) er hovedoppgaven. Det betyr at innstillinga "få et fast grep om den ideologiske fostringa" må gjennomsyre hele vårt arbeid.

Det betyr f.eks. ikke at skolestudiene var hovedoppgave i høst. Skolestudiene var forbundets hovedstudier, og utgjorde en del av forbundets hovedoppgave-studiene.

KORRIGERINGSBEVEGELSENS Plass.

SK's 5. plenum slo fast:

"Forbundets hovedoppgave er levende studier og anvendelse av marxismen-leninismen, Mao Tsetungs tenkning. Det viktigste problemet vi må løse er byråkratismen, som er den viktigste konkrete formen sekterismen tar nå. Bruk studiene til å løse dette problemet". "Det viktigste problemet er byråkratismen". Derfor er det kamp mot byråkratismen studiene i denne perioden først og fremst skal ta sikte på. De ulike formene for korrigeringsstudier blir forbundets hovedstudier.

MASSEKAMPENS Plass.

Bygginga av partiet er vårt nærmeste strategiske mål. For å bygge partiet, må vi rekruttere et stort antall kadre fra de uorganiserte, revolusjonære massene. Men massene utvikles ikke på kammerset, de utvikles gjennom kamp. Og kampen vil i dag stå om EEC og dyrtid. Det betyr at vi må rette vårt arbeid inn på kampen mot EEC/dyrtid, for det er her massene er i bevegelse.

Det viktigste hinderet for framgang i å nå vårt nærmeste strategiske mål, er forbundets byråkratisme. Denne borgerlige feilen kan vi bare bli kvitt ved å studere og kaste oss ut i massekampen, i EEC-dyrtidsarbeidet, og således styrke vår proletære side. Dette er den eneste måten vi kan tjene vår hovedoppgave på, den ideologiske konsolideringa. Dette betyr at det er praksis som vegleder studiene våre. Massekampene skal sette oss i stand til å tilegne oss den marxist-leninistiske teorien på skapende vis.

Hva betyr dette i praksis? Det betyr at vi f.eks. stiller oss følgende spørsmål: Hvordan skal vi bruke prop/agit-arbeidet i massekampen, slik at vi styrker den proletære sida (og således konsoliderer oss ideologisk)? Hvilke konkrete oppgaver for massekampen skal det komme ut av dette studiemøtet, slik at vi blir i bedre stand til å bli kvitt borgerlige feil (og således konsoliderer oss ideologisk og får et bedre grep om den proletære teorien)? osv.

Det er dette som betyr at studiene av teorien, den ideologiske konsolideringa, er vår hovedoppgave. Studiene skal vegled praksis og praksis skal være mål på studiene. Vi må grunnfeste forbundet på marxismen-leninismen, Mao Tsetungs tenkning, sånn at vi kan kvitte oss med tendenser til byråkratisme og også i framtida løse våre store oppgaver.

OM SKOLESTUDIENE - SKOLEARBEIDET

Forbundets hovedoppgave er studier i marxismen-leninismen, Mao Tsetungs tenkning. Skolestudiene er en del av denne hovedoppgava. Hensikten med skolestudiene var følgende: De skulle være et skritt på veien til å konsolidere Forbundet som et skikkelig kommunistisk ungdomsforbund. De skulle sette oss i stand til å stille oss i ledelsen for kampen mot rasjonaliseringa i skolen. De skulle sveise forbundet sammen på den foreløpige marxist-leninistiske analysa vi hadde foretatt av den norske skolen. Enhet i Forbundet er nødvendig for enhet i kampen. De er en del av den demokratiske utforminga av forbundets linje. De skulle ruste oss til å gå ut til massene på et felt av det norske klassesamfunn, for å bruke den revolusjonære ideologien og analysa vår i praksis, og på det grunnlag reise massene til kamp. Har vi oppnådd det som var hensikten?

Vi har i større grad enn for et halvt år siden blitt i stand til å stille oss i ledelsen for elevenes kamp. Forbundet er blitt sveisa sammen på linja om skolepolitikken. Vi har i langt mindre grad klart å bruke den revolusjonære teorien og mobilisere massene til kamp. Årsaken til dette skal klargjøres ved å trekke fram typiske tilfeller på studier av rasjonaliseringa i skolen. Et tilbakestående lag: Den konkrete situasjonen: De hadde ansvaret for fraksjonen på et gymnas med 5 dagers uke. Fraksjonsarbeidet var prega av passivitet. De klarte ikke å føre ut forbundets linje på skolen. De mente elevene ikke var så misnøye med 5 dagersuka. Som de sa: "Forbundets analyse av 5 dagers uka holder ikke stikk på vår skole." Lagets utgangspunkt for studiene: Rasjonaliseringa i skolen alment, 5 dagersuka ble diskutert utfra det som sto i skoleheftet. Resultater av studiene: Almenn forståelse for nødvendigheten av kamp mot rasjonaliseringa. Et framskredent lag: Den konkrete situasjonen: 1 medlem på et vanlig gymnas. Forbundets linje var lite kjent blant elevene. Utgangspunkt for studiene: Den konkrete situasjonen på skolen. De brukte studiene av rasjonalisering til å finne fram til hvordan kameraten skulle jobbe for å begynne å reise massene til kamp. Resultater av studiene: Forståelsen for nødvendigheten av å begynne å reise massene til kamp nå! De planla og stilte oppgaver for kameraten.

Resultater på skolen: Først ble det vedtatt en resolusjon mot de normerte prøvene i ML-erens klasse. Med dette som utgangspunkt, ble propagandaen ført videre ut blant elevene. Det kom opp i elevrådet, og blei diskutert overalt, til slutt vedtok det store flertallet av elevene på et almannamøte å boykotte de normerte prøvene.

Det første laget oppnådde ikke konkrete resultater ved hjelp av studiene, det andre laget gjorde det. Feila det første laget gjorde kan oppsummeres: 1) De drev studier for studienes egen skyld. 2) De tok ikke utgangspunkt i de konkrete forholda på skolen, derved gjorde de seg skyldige i brudd på masselinja både overfor fraksjonen og massen av elever på skolen. *(Ikke motstandens skolegjernhet)*

Det andre laget gjorde ikke disse feila. De hadde en kommunistisk kampholdning både overfor studiene og problemene på skolen. Vilje og forståelsen for nødvendigheten av kamp gir resultater! Passivitet og byråkratisk stil driver oss ikke framover! Vi tror feila det tilbakeliggende laget gjorde er typiske for mange lag i forbundet. Derfor - skolestudiene må korrigeres! Tendensene til byråkratisk stil må bekjempes!

Alle lag skal korrigeres! Tilbakeliggende lag for å få et gjenombrudd i skolearbeidet. Mellomliggende og framskredne lag som har hatt framgang skal korrigeres for å videreutvikle kampen. Fraksjonene skal bli kampenheter på hver eneste skole!!

Målet med korrigeringa er, ut i fra forbundets hovedoppgave: Å festne vårt grep om den revolusjonære ideologien!

Formann Mao sier: "som vi har pleid å si er korrigeringsbevegelsen en "vidstrakt bevegelse for marxistisk oppdragelse." Korrigering betyr at hele partiet med kritikk og sjølvkritikk studerer marxismen. Vi kan i sannhet lære mer om marxismen i løpet av korrigeringsbevegelsen."

Nettopp dette er siktemålet med korrigeringa av skolestudiene. Vi må lære oss "den mest grunnleggende arbeidsmetode som alle kommunister må minne seg om hver dag," er at vi må bestemme våre framgangslinjer for arbeidet alt etter de aktuelle forholda. Når vi studerer årsakene til mistakene vi har gjort, finner vi at alle er oppstått som følge av at vi ikke har tatt omsyn til den aktuelle situasjonen til gitt tid og på gitt sted, og at våre framgangslinjer for arbeidet har vært subjektivt bestemt." (Mao)

Studier av den revolusjonære teorien må knyttes sammen og ta utgangspunkt i praksis. For å videre utvikle grepet vårt om den revolusjonære teorien nå, må vi ut og mobilisere massene til kamp. Bare på denne måten kan vi også føre kamp mot de rester av borgelig tenkning som preger oss alle. Vi må levendegjøre Formann Mao's anvisninger: "Vi må ut til massene, gjøre våre ideer til selve massenes ideer slik at massene holder fast ved dem og setter dem ut i livet, og samtidig bruke massenes handling som prøve på at disse ideene er riktige. Deretter blir det på nytt å sammenfatte massenes meninger om igjen og gå ut til massene med dem slik at massene holder fast ved dem, og slik videre om og om igjen i en endeløs spiral. Ideene blir på dette viset riktigere, mer livsnære og fullverdige for hver gang. Slik er den marxistiske erkjennelses-

teorien.

Korrigeringsmøtet bør ha følgende rammer: Laget må få et fast grep over den konkrete situasjonen. De må sammenfatte hva som er lagets hovedproblem som hindrer gjennombrudd i skolearbeidet. For et lag kan dette være manglende kontakt på skolen. En skal trenge ned i årsaken til at en ikke har kontakt, om årsaken er passivitet, manglende dristighet, redsel for massene osv. Videre skal det undersøkes, legges planer for hvordan kontakt skal oppnås. For et annet lag som har folk på skolen, kan hovedproblemet være at en ikke har makta oppgaven med å føre ut forbundets linje på skolen.

Årsaken til dette må klargjøres politisk. Ideer som går ut på "fortsatt indre konsolidering på ubestemt tid", "det går ikke med politisk arbeid blant elevene her" osv. må diskuteres og avvises. Legg vekt på å oppnå viljens enhet i linja med å korrigere gjennom kamp.

Alle enheter og særskilt deres skolefraksjoner må drive undersøkelser for å finne ut hva som er brennpunktet i rasjonaliseringa på skolen, og for å finne det konkrete grunnlaget for å mobilisere til kamp. Trekk med sympatisører og nære venner i undersøkelsene.

Det gjelder å kunne dra fordel av de lokale forholda. Ønsker et flertall i elevrådet å gå med i kampen, vel så kan kanskje elevrådet være en nyttig støtte i kampens innledende fase. Forholda i elevsamfunn og skoleavis o.l. må avgjøre den aktuelle taktikken overfor dem. Viktigst er det imidlertid at enhver kommunist bygger ut basisen i sin egen klasse. Klarer du ikke å mobilisere elevene i din egen klasse, så blir vanskene desto større med å mobilisere elevene på hele skolen. Sett konkrete mål og tidsrammer. F.eks: Innen en måned skal vi få etablert en rød fraksjon. Kampmoralen styrkes, vi vil gjøre en større innsats for å oppnå de mål vi har satt oss.

Kommunister godtar ikke en holdning som "Klarer vi det, så er det bra, klarer vi det ikke, er det ikke så farlig." En slik holdning fremmer ikke folkets kamp. I lys av de erfaringer vi gjør på skolen, skal vi oppsummere. Oppsummeringene skal være veileda av marxismen-leninismen. Vi skal korrigere feila, ut til massene igjen og gjøre ideene våre til materiell kraft. På denne måten vil vi få et bedre grep om Mao Tsetungs tenkning, vi utdypere og videreutvikler analysa vår og vi vil makte bedre og bedre å stille oss i ledelsen for elevenes kamp for bedre kår. Massekampen vil fostre mengdevis av sympatisører til forbundet, som igjen er den eneste garanti for at kampen mot rasjonaliseringa vil tilta og Forbundet vil vokse i styrke.

spm. til skolekorr. dok.

1. Enheten bør først komme fram til hva den i korte trekk ser på som den viktigste lærdammen fra studiene når det gjelder hva som bør være linjene for elevenes aktuelle forsvarskamp.

2. Enkle enheter bør analysere sine egne forutsetninger for å omsette denne linja i handling fra massenes side.

a) De enheter som enten ikke har noen kontakt/fraksjon på skolene må umiddelbart drøfte hvordan de skal få opprettetkontakter, gjøre undersøkelser av forholda på skolen og føre ut propaganda for vår linje. Legg akt på å stille konkrete mål og tidsramme for å oppfylle dem. (Hvordan kan Røde Garde brukes i dette?)

b) Enheter som har kontakter/fraksjoner på skolene, uten at de vinner noen særlig flere sympatisører eller evner å mobilisere massene i kamp rundt forbundets linje må diskutere hvordan det skal trekkes med flere folk. (Rød fraksjon på skolen, i klassene, studiesirkler o.l.) Dessuten må slike enheter drøfte de særegne mulighetene på skolen(e) byr på for å føre fram vår linje til et stort antall elever og mobilisere dem i handling. Legg vekt på konkrete planer, sky konservativ tenkning og eventyrpolitikk. Legg planer for framgang og kontroller framgangen innen et visst tidsrom. (Hvordan kan Røde Garde brukes til dette?)

c) Enheter som har hatt en viss framgang på de områdene som er nevnt bør oppsummere både de positive og negative sidene ved det arbeidet som er gjort, drøfte den aktuelle situasjonen og stille seg mål for å gå videre i arbeidet med å vinne aktive sympatisører, spre propaganda og mobilisere massene. (Hvordan kan Røde Garde brukes til dette?)

til sjølvstudier:

Om praksis av Formann Mao.

"Marxister er av den oppfatning at menneskets samfunnsmessige praksis er det eneste kriteriet på at menneskenes kunnskap om verden er riktig. Det som i virkeligheten skjer er at menneskets kunnskap bekreftes først når det gjennom den samfunnsmessige praksisen (i den materielle produksjon, klassekampen eller vitenskapelige eksperimenter) oppnår de ventede resultatene." (Om praksis)

"Den dialektisk- materialistiske kunnskapsteorien setter praksis fremst, og mener at den menneskelige kunnskapen på ingen måte kan skilles fra praksis og vender seg mot alle feilaktige teorier som fornekte viktigheten av praksis eller løsriver kunnskapen fra praksis." (samme sted)

"Om dere vil erhverve kunnskap , må dere delta i praksisen som forandrer virkeligheten. Om dere vil vite hvordan en pære smaker, må dere forandre pæra ved å spise den.... Om dere vil lære å kjenne revolusjonens teori og metoder, må dere delta i revolusjon." (samme sted)

"...I motsetning til dette respekterer vanlige "praktiske mennesker" erfaringen, men ringeakter teorien og kan derfor ikke ha et sammenfattende syn på en helt objektiv prosess; mangler en klar retning og langsiktig perspektiv og er tilfreds med tilfeldige framganger og visse glimt av sannheten. Hvis slike mennesker leder revolusjonen, kommer de til å føre den på villspor." (samme sted)

"Det er riktig at praksis allment spiller den viktigste og avgjørende rollen. Den som fornekte dette, er ikke materialist. Men det må erkjennes at teorien under visse vilkår framtrer i den viktigste og avgjørende rollen. Skapelsen og kunngjøringa av den revolusjonære teorien spiller den viktigste rollen i tider som da Lenin sa "Uten en revolusjonær teori kan det ikke finnes noen revolusjonær bevegelse." Når en oppgave, likegjyldig hvilken, må utføres, men det ennå ikke finnes noen rettesnor, metode, plan eller politikk, er beslutninger om en rettesnor, en metode, plan eller politikk det viktigste og avgjørende."

Diskuter disse sitatene i tilknytning til de to spørsmåla slik:

Under spm. 1 diskuteres hvordan vi skal dra nytta av vår kunnskap til Mao Tsetungs tenkning og vår skolepolitiske linje for å veilede kampen.

Under spm. 2 diskuteres hvordan vi gjennom oppsummeringer o.l. skal kunne bruke intensiveringa av den revolusjonære praksisen til å få et fastere grep om Mao Tsetungs tenkning og en mer fullverdig analyse av skoleelevene og den sosialistiske revolusjon.